

var jo ogsaa det, at han ikke var tilfreds med de foreslaaede Lønninger, idet, som det ærede Medlem udviklede, man i 1871 havde gjort et Tilbagestrid for Universitetsprofessorerne, saaledes at deres Lønninger vare ringere derefter, end de havde været efter Loven af 1858, og at det, som Loven nu efter vor Affattelse vilde føre til, var i Virkeligheden ikke andet, end at de kom omtrent paa lige Vilkaar med den Lov, der var givet i 1858. Naar, det kan der maasse være noget i, jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa; men jeg tror ogsaa, vi gøre rettest i at regne med de faktisk bestaaende Forhold. Det er jo muligt, at en Del af Professorerne efter Loven 1858 — det tror ogsaa jeg — vilde have haft en bedre Stilling, end de nu have; men Faktum er, at vi staa paa Grundlag af Loven af 1871, og vi kunne ikke her optage den Diskussion, der førtes i 1871. Den Lov, som da blev den gældende, staa vi paa i dette Øjeblik, og i Sammenligning med den er det, der her bydes, et Fremstrid, som forekommer mig at være al Værd. Det ærede Medlem sagde, at i de 20 Aar, som vare gaaede siden, havde Universitetsprofessorerne været ringere stillede end før; men det er dog ikke ganske saaledes. Ja, naar man kun ser paa Lønningen i Penge, saa kan det ærede Medlem have Ret, men naar man tillige ser paa Huslejeportionerne, har det ærede Medlem ikke Ret; thi det er jo en bekendt Sag, at Universitetsprofessorerne have faaet Huslejeportionerne forøgede gennem Finansloven i disse forløbne Aar, og det har i væsentlig Grad forbedret deres Stilling. Overhovedet forekommer det mig, at vi kunne ikke lade disse Huslejeportioner paa 1,200 Kr. ude af Betragtning, naar vi tænke paa, at vi der staa med 30 af de 49 Professorer, som have Huslejegodtgørelse eller fri Bolig (Modstignelse af Charl'ing). Ja, det bliver 30 alt i alt, naar vi tage Professor Rostgaardianus med, og vel at mærke, naar vi tage de to med, som bleve givne i Aar ved Finansloven, saa er det saa mange. Under disse Omstændigheder forekommer det mig, at Professorernes Stilling er en helt anden, end det ser ud til, naar vi blot se paa Lønningerne. Det ærede Medlem syntes, at det var saa uretfærdigt, at Professorerne ikke fik et større Tillæg, naar man stillede dem sammen med Landbohøjskolens Lærere; men det maa jeg tilstaa, jeg ikke fortaar. Ja, det ærede Medlem siger, at Landbohøjskolens Lærere ved det Forslag, der nu foreligger, have Udset til at stige langt mere i Forhold til deres nuværende Lønninger, end Professorerne ved det Forslag, der her foreligger, have

til at stige i Forhold til deres Løn. Det kan være rigtigt nok, naar man atter kun ser paa Lønningerne i Penge; men det ærede Medlem maa erindre, at Forholdet kan være det, at Universitetslærerne hidtil have været bedre stillede forholdsvis, end Landbohøjskolelærerne have været, og den Forhøjelse af Landbohøjskolelærernes Lønninger, der altsaa nu vil komme, hvis det Lovforslag, der ligger i Landstinget, bliver til Lov, kan være begrundet i, at de have været for ringe stillede tidligere i Forhold til deres Gerning. Det maa desuden erindres, at Landbohøjskolens Lærere dog ikke ville naa op ved Siden af Professorerne. De ville dog komme til at staa 400 Kr. under dem helt igennem, og hvad angaar de ældste Lærere ved Landbohøjskolen, tror jeg, der er noget lignende Tilfældet, som ved de ældste ved Universitetet, at de heller ikke komme til at stige, fordi de ved personlige Tillæg allerede ere stegne til den Løn, de nu ville faa. Men saa er der jo en Ting, som ikke maa glemmes, og det er, at Landbohøjskolens Lærere have ikke de samme Emolumenter, som Universitetets Professorer have. Der er vistnok ikke flere end to blandt Landbohøjskolens Lærere, der have Friholig; saa vidt mig bekendt er der ikke flere, og det er i Forhold til det samlede Antal en langt ringere Procent end de 30 af de 49 Professorer. Grundene til at disse to Institutioners Lærere hidtil have staaet saa forskellige i Løn — ja, de kunne jo være mange, men der kunde jo maasse ogsaa være den Grund, at man i tidligere Tid egentlig kun har regnet en Videnskab for ægte Videnskab, naar den doceredes ved Universitetet, men at man, naar den doceredes ved Landbohøjskolen, har fundet, at den var af noget ringere Art, og det tror jeg, vi maa komme mere og mere bort fra. Det Arbejde, der gøres ved Landbohøjskolen, har ganske sikkert en anden Betydning, end det Arbejde, der gøres ved Universitetet, men jeg tror egentlig ikke, man kan sige, at det har mindre Betydning end det. Det ærede Medlem sammenlignede ogsaa de Lønninger, som vi her tilbyde, med Lønningerne i Norge og Sverige, og jeg skal indbrømme, at de Lønninger, som vi tilbyde, synes ringere end Lønningerne der. I Norge er det, hvis jeg ikke huster fejl, saaledes, at Professorerne begynde med 4,500 Kr. og ende med 6,000 Kr. I Sverige baade begynde og ende de med 6,000 Kr.; der har man den samme Løn hele Tiden, men der kommer adskillige andre Forhold i Betragtning. I Norge have Professorerne ikke, i alt Fald ikke i det Omfang som her, Huslejegodtgørelser. En